

Sygn. akt III RC 257/20 **Klauzulę egzekucyjną udzielono**

A.. L. C.

dnia 20.05.2021 r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Adam Skowron

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2021 r. w Tarnowskich Górach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy prowadzonej z powództwa **K. P.**

przeciwko **J. P.**

o alimenty

- 1) zasądza od pozwanego **J. P.** tytułem alimentów na rzecz powódki **K. P.** 3000 (trzy tysiące) złotych miesięcznie, płatne z góry do 15-go dnia każdego miesiąca, z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od 27 sierpnia 2020 r.;
- 2) w pozostałej części oddala powództwo;
- 3) zasądza od pozwanego **J. P.** tytułem alimentów na rzecz powódki **K. P.** 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem kosztów procesu,
- 4) nakazuje pobrać od pozwanego **J. P.** na rzecz Skarbu Państwa 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów sądowych, odstępuje od obciążania stron pozostałymi kosztami postępowania;
- 5) wyrokowi w punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2021 roku Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji w zakresie punktu 1-go

oraz poleca wszystkim organom, urzędom oraz osobom, których to może dotyczyć, aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą wezwane, udzieliły pomocy.

Orzeczenie podlega wykonaniu jako natychmiast wykonalne.

1/ powódka – K. P., PESEL (...)

2/ pozwany – J. P., PESEL (...)

Tytuł wykonawczy wydano adw. L. C. (C.)

ZARZĄDZENIE

1. odnotować wyrok (wydany w trybie art. 15 zzs ustawy (...)),

2. odpis wyroku doręczyć:

- pełnomocnikowi powódki (z klauzulą wykonalności),

- pełnomocnikowi pozwanego,

3. kal. z wpływem lub za 21 dni.

T., dnia 28 czerwca 2021 r. /SSR Adam Skowron/

Sygn. akt III RC 257/20

Uzasadnienie od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 30 kwietnia 2021 roku

Pozwem z dnia 27 sierpnia 2020 roku powódka K. P. wniosła przeciwko J. P. pozew o alimenty w kwocie 4.000 zł miesięcznie, płatne z góry do rąk powódki do 15-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od daty wniesienia powództwa. Jednocześnie wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu według norm przepisanych.

Uzasadniając powództwo K. P. wskazała, że strony były małżeństwem od 2007 roku. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 27 września 2016 roku, sygn. akt XVIII RC 1946/14 ich małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód z winy pozwanego. W uzasadnieniu wskazano, że ze związku małżeńskiego pochodzi małoletnia córka stron, która mieszka z powódką a pozwany płaci na jej rzecz alimenty w wysokości 2.000 zł miesięcznie. Powódka w uzasadnieniu pozwu podkreśliła, że po rozwodzie jej poziom życia uległ znacznemu pogorszeniu. Aktualnie jej możliwości finansowe nie są w stanie sprostać jej potrzebom i kosztom utrzymania domu. W uzasadnieniu wskazano, że łącznie na zaspokojenie wszystkich potrzeb powódka musi wydatkować 6.788 zł miesięcznie. Powódka podała, że uzyskała dochody 1.663,75 zł miesięcznie w ostatnim roku. Podała, że pozwany prowadzi kancelarię notarialną w B., a jego dochód miesięczny miałby wynosić 15.057 zł netto. Prowadzi również inwestycje w obszarze nieruchomości, które również przynoszą mu dochody. Powódka wskazała, że w trakcie trwania małżeństwa pozwany przekazywał na wyżywienie 2.300 – 2.500 zł miesięcznie. Ponościł koszty utrzymania domu.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany podniósł, że powódka nie wykazała ponoszonych przez siebie na swoje utrzymanie wydatków, przedstawione przez nią koszty są zawyżone, a przedstawiona sytuacja majątkowa odbiega od rzeczywistości. Dodatkowo pozwany podniósł, że powódka nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości majątkowych. Pozwany wskazał, że na zaspokojenie własnych potrzeb wydatkuje miesięcznie kwotę około 5.000 zł, nie wliczając w to kosztów wakacyjnych wyjazdów z córką, alimentów na małoletnią córkę w kwocie 2.000 zł miesięcznie, wydatków na zdrowie, ubrania, czy książki dla małoletniej czynione dobrowolnie mimo alimentacji oraz kosztów związanych ze spłatą kredytu zaciągniętego na budowę domu i kosztów prowadzenia działalności gospodarczej.

W kolejnych pismach procesowych strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił:

Strony były małżeństwem w okresie od 2007 do 2016 roku. Małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 27 września 2016 roku, sygn. akt XVIII RC 1946/14, zmienionym

następnie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 listopada 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I ACa 638/16. Pozwany został uznany za wyłącznie winnego rozpadu związku małżeńskiego.

W trakcie trwania małżeństwa pozwany przelewał na konto powódki około 2.000 – 2.500 zł miesięcznie. Pokrywał koszty utrzymania domu. Płacił za przedszkole córki, pokrywał opłaty związane w wyjazdami wakacyjnymi rodziny, kupował dla córki odzież, kupował spożywcze i chemiczne artykuły dla rodziny. Powódka ww. kwotę przeznaczała częściowo na żywność oraz na własne potrzeby. Po urodzeniu się małej córki powódka przebywała w domu, mogła liczyć na pomoc opiekunki i sprzątaczkę.

Z byłego związku małżeńskiego stron pochodzi mała córka stale mieszkająca z powódką. Mała córka ma obecnie 13 lat, uczęszcza do szkoły katolickiej w Z. M.. Powódka otrzymuje na małą córkę świadczenie 500plus. Po urodzeniu się małej córki powódka została w domu i opiekowała się dzieckiem, pozwany zapewniał środki utrzymania dla rodziny. Na małą córkę pozwany obecnie łoży alimenty w wysokości 2.000 zł miesięcznie. Dodatkowo pozwany opłaca szkołę małej córki w wysokości 810 zł miesięcznie, zajęcia z tenisa w kwocie 310 zł miesięcznie, telefon komórkowy za 68,40 zł miesięcznie, zajęcia z języka angielskiego w wysokości 200 zł miesięcznie. W czerwcu 2020 roku pozwany kupił córce laptop za 3.736,35 zł, meble do pokoju za 5.206,95 zł. W 2019 roku opłacił kolonie małej córki za 1.835 zł, pokrył koszt imprezy urodzinowej małej córki w kwocie 316 zł. Pozwany ponosi koszty związane z przechowywaniem komórek macierzystych w kwocie 492 zł rocznie. Opłaca wizyty córki u lekarzy specjalistów. Pozwany kupuje również córce ubrania, obuwie, książki, lekarstwa, przybory szkolne czy narty. Pozwany wraz z małą córką biorą udział w wielu imprezach kulturalnych. Chodzą do opery, kina, wyjeżdżają na festiwale, widowiska iluzjonistyczne czy cyrkowe. Koszty tych atrakcji ponosi pozwany. Pozwany płaci również za wakacje i ferie spędzane z córką. W 2020 roku średni miesięczny koszt takich wyjazdów wyniósł 765 zł.

Podczas trwania małżeństwa strony zgromadziły znaczny wspólny majątek w postaci nieruchomości oraz środków pieniężnych. Obecnie między małżonkami toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego.

Po ustaniu związku małżeńskiego strony uzgodniły, że powódka z córką będą zamieszkiwać w domu położonym w Nowym C., gdzie mieszkają one nadal.

Powódka posiada wykształcenie wyższe ekonomiczne, z zawodu jest audytorem. Mieszka z małą córką stron w domu jednorodzinnym w Nowym C.. Obecnie prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą K. P. Firma (...) w formie „home office” w zakresie wdrażania systemów zarządzania jakością i audytów ISO. Obecnie głównie realizuje nadzory nad (...) i audyty ISO wynikające ze współpracy z jednostkami certyfikującymi, które wymagają dojazdu do klienta, między innymi do R., Ż., R., R., M., S. czy Z.. Od lipca do grudnia 2020 roku z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej uzyskała 5.109,20 zł dochodu. W związku z pandemią (...) 19 dochody powódki z działalności gospodarczej uległy obniżeniu.

Nieruchomość, w której mieszka powódka z córką została wybudowana w latach 2002 – 2003. Wymaga remontu elewacji, balkonu.

Miesięczne koszty związane z utrzymaniem domu wynoszą około 1.133 zł, nie wliczając w to kosztów bieżących remontów czy zakupu sprzętu, co kosztuje rocznie około 2.000 – 3.000 zł. Powódka miesięcznie wydatkuje około 2.000 zł na wyżywienie dla siebie i córki. Środki czystości i kosmetyki kosztują ją 200 – 300 zł miesięcznie. Powódka wydaje około 2.000 – 3.000 zł rocznie na odzież, około 200 – 300 zł miesięcznie na kosmetyki, na fryzjera wydaje 150 zł miesięcznie. Korzysta z prywatnych wizyt u specjalistów. Jest pod opieką stomatologiczną, onkologiczną, ginekologiczną, kardiologiczną oraz medycyny estetycznej. Rocznie na wizyty u stomatologa wydaje około 550 – 1050 zł. Dodatkowo wybiela zęby za 800 zł, zaś higienizacja dentystyczna kosztuje ją 250 zł co pół roku. Raz na 6 miesięcy powódka chodzi na ginekologa, płaci 250 zł za wizytę. Kardiolog kosztuje ją 150 zł za wizytę, USG piersi raz na pół roku to wydatek 150 zł. Wydatki na medycynę estetyczną to około 2.000 – 3.000 zł rocznie.

Z zeznania podatkowego PIT między innymi za 2019 roku wynika, że dochód powódki w 2019 roku wyniósł około 1.663,78 zł miesięcznie, zaś za 2018 rok wynika, że dochód miesięczny powódki wyniósł około 1.417,34 zł.

Powódka nie ma obecnie żadnych kredytów czy pożyczek. Płaci tylko za sprzęt kupiony w O., rata wynosi 189,90 zł miesięcznie. Nikt nie pomaga jej finansowo.

Powódka nie ma żadnych nałogów.

Powódka codziennie dowozi córkę do szkoły, w jedną stronę jest to około 30 km.

Miesięcznie powódka wydaje 700 – 800 zł na paliwo. Ubezpieczenie samochodu kosztuje ją 1.316 zł rocznie. Koszty przeglądów, eksploatacji samochodu to około 860 – 1.000 zł rocznie. Dodatkowo bieżące naprawy samochodu około 2.000 – 2.500 zł rocznie, koszty myjni – 60 zł co drugi miesiąc. Miesięcznie powódka wydaje na rozrywkę i kulturę około 350 – 400 zł. Rocznie powódka za szkolenia i utrzymywanie uprawnień audytora (...) płaci około 1.500 – 2.000 zł. Opłata za certyfikat wynosi 1.040 zł co trzy lata. Powódka opłaca licencję za M. (...) w kwocie 300 zł rocznie. Powódka ponosi również koszty związane z wyjazdami wakacyjnymi i podczas ferii zimowych oraz koszty wyjazdów z małoletnią.

Powódka pomaga 80-cio letniemu ojcu mieszkającemu w B.. Robi mu zakupy, płaci rachunki, zawozi do lekarza.

Pozwany J. P. urodzony (...) ma obecnie 49 lat, z wykształcenia jest notariuszem. Od 18 lat prowadzi własną działalność gospodarczą pod nazwą Kancelaria Notarialna J. N. na podstawie wpisu w Centralnej Ewidencji o Działalności Gospodarczej nieprzerwanie od 1 lutego 2002 roku. Kancelaria mieści się w B.. Z tego tytułu pozwany osiąga dochody w zmiennej miesięcznej wysokości. Miesięczny średni dochód pozwanego za okres od października do grudnia 2020 roku wyniósł 18.000 zł. Pozwany nie otrzymuje żadnego wsparcia finansowego z opieki społecznej, ani zasiłku 500plus, czy pielęgnacyjnego.

Obecnie pozwany mieszka sam w B.. Koszty miesięczne utrzymania mieszkania w B. to opłaty za: prąd – 85,60 zł, gaz i ogrzewanie – 294,56 zł, wodę, wywóz śmieci i nieczystości – 232,80 zł, fundusz remontowy – 141,46 zł, ubezpieczenie mieszkania – 65,75 zł, podatek od nieruchomości – 12,50 zł, telewizję – 188,87 zł, abonament RTV – 20,43 zł oraz Internet – 70,97 zł.

Pozwany posiada samochód marki A., który wykorzystuje w celach służbowych i prywatnych. Miesięcznie wydatkuje na utrzymanie samochodu 1.555 zł. Na kwotę tę składa się opłata za paliwo, ubezpieczenie, serwis, przeglądy techniczne czy chociażby wymiana opon.

Pozwany w 2019 roku rozpoczął budowę domu jednorodzinnego w W., gdzie zamieszka z ojcem. Pod budowę domu pozwany zaciągnął kredyt hipoteczny w wysokości 700.000 zł. Miesięczna rata kredytu wynosi 4.530,39 zł. Pozwany obowiązkowo płaci również ubezpieczenie ochronne w wysokości 245 zł. Pozwany płaci również ubezpieczenie za tę nieruchomość w wysokości 33,60 zł miesięcznie.

Pozwany choruje przewlekle na kamicę nerkową. Opłaca wizyty u specjalistów, u stomatologa, co daje około 200 zł miesięcznie. Pozwany jest uzależniony od nikotyny, na papierosy wydaje miesięcznie około 270 zł.

Pozwany nie wspiera finansowo ojca, nie utrzymuje go, nie ma nikogo, prócz małoletniej córki na utrzymaniu. Nikt nie pomaga pozwanemu finansowo. Pozwany nie ponosi kosztów utrzymania powódki.

Pismem z dnia 13 lipca 2020 roku pełnomocnik powódki, działając w jej imieniu, wezwał pozwanego do świadczenia na rzecz powódki alimentów w wysokości 4.000 zł miesięcznie płatnych zgodnie z treścią art. 60 § 2 k.r.o. z uwagi na to, iż po rozpadzie małżeństwa stron powódka została pozbawiona środków utrzymania uzyskiwanych i świadczonych przez pozwanego w czasie trwania związku małżeńskiego. W odpowiedzi z dnia 27 lipca 2020 roku pełnomocnik pozwanego wskazał, iż pozwany nie zamierza spełnić żądania powódki w przedmiocie alimentów.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy oraz pisemne zeznania stron.

Strony nie kwestionowały wiarygodności przedstawionych dokumentów. Sąd zasadniczo nie dopatrył się okoliczności podważających wiarygodność zeznań zarówno powódki, jak i pozwanego, choć odmówił wiarygodności twierdzeniom powódki w zakresie ponoszonych przez nią kosztów własnego utrzymania. Powódka wskazywała, iż jej miesięczne koszty utrzymania wynoszą prawie 7.000 zł. Niemniej jednak w żaden sposób nie wykazała ponoszonych przez siebie wydatków, zamiast faktur chociażby za wizyty u lekarzy specjalistów, czy zabiegi medycyny estetycznej, powódka do pozwu dołączyła ofertę i cennik jednego z gabinetów medycyny estetycznej. Powódka nie wykazała również, iż pozostając w związku małżeńskim z pozwanym na swoje potrzeby wydawała kwotę porównywalną, skoro od pozwanego na wyżywienie rodziny i własne wydatki otrzymywała jedynie 2.000 – 2.500 zł miesięcznie. Trudno zatem wyobrazić sobie, by powódka przeznaczala na własne potrzeby tak znaczną kwotę, kosztem pozostałych członków rodziny. Nadto twierdzeniom powódki w tym zakresie przeczył stanowczo pozwany podkreślając, że przedstawione przez powódkę wydatki na zaspokojenie własnych potrzeb są zawyżone i w znacznej mierze nieuzasadnione. W tym właśnie zakresie sąd dał wiarę twierdzeniom pozwanego, którego stanowisko wydało się bardziej wiarygodne i logiczne.

Sąd zważył:

Powództwo jako częściowo zasadne podlegało w tym zakresie uwzględnieniu.

Podstawę żądania pozwu w niniejszej sprawie stanowi przepis art. 60 § 2 k.r.o. który mówi, iż jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Zakres poszerzonego obowiązku alimentacyjnego, z którym mamy do czynienia w niniejszej sprawie, jest uzależniony od wyniku porównania sytuacji, w jakiej małżonek niewinny znajduje się po rozwodzie, z sytuacją, w jakiej by się znajdował, gdyby pożycie małżonków funkcjonowało prawidłowo.

Bez względu jednak na to, czy mamy do czynienia ze zwykłym, czy poszerzonym obowiązkiem alimentacyjnym, obowiązek ten nie może wykraczać poza możliwości zarobkowe i majątkowe osób zobowiązanych.

Przesłanką przedmiotową poszerzonego obowiązku alimentacyjnego jest istotne pogorszenie sytuacji materialnej. Kodeks rodzinny i opiekuńczy nie definiuje tego pojęcia. Przyjmuje się, iż musi zostać udowodnione, że po rozwodzie małżonek uprawniony będzie miał sytuację materialną gorszą niż w małżeństwie, oraz, że to pogorszenie ma charakter istotny, czyli odczuwalny. Nie oznacza to jednak aż niedostatku, czyli uprawniony może zaspokajać swoje usprawiedliwione potrzeby, a nawet potrzeby wyższego rzędu i to na poziomie wyższym niż przeciętny w społeczeństwie, ale jednocześnie na poziomie niższym niż dotychczas w małżeństwie. Obowiązek udowodnienia obu przesłanek, tj. pogorszenia oraz istotności – obciąża uprawnionego.

W świetle orzecznictwa przyjęte w art. 60 § 2 k.r.o. uregulowanie prawne nie daje małżonkowi niewinnemu prawa do równej stopy życiowej z małżonkiem zobowiązanym. Jednakże małżonek niewinny ma prawo do bardziej dostatniego poziomu życia, niż tylko zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb.

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego niniejszej sprawy wskazać należy, iż małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z winy pozwanego. Zatem powódka winna wykazać, iż nastąpiło istotne pogorszenie jej sytuacji materialnej w związku z zakończeniem związku małżeńskiego, sąd zaś obowiązany był dokonać analizy hipotetycznej sytuacji powódki, gdyby rozwód nie nastąpił.

W niniejszej sprawie sąd ustalił, iż w okresie pozostawania stron w związku małżeńskim miały one do dyspozycji, z przeznaczeniem na trzy osobową rodzinę, kwotę około 15.000 zł. Obecnie pozwany zarabia średnio 18.000 zł. Zatem trzy osobowa rodzina miałaby do dyspozycji kwotę około o około 3.000 zł wyższą niż uprzednio. W sprawie ustalono również, iż w trakcie trwania małżeństwa to pozwany w przeważającej mierze pokrywał koszty utrzymania rodziny. Kupował żywność, chemię, opłacał rachunki, ponosił koszty rozrywki i wypoczynku rodziny, ponosił prawie wszystkie wydatki związane z małoletnią córką stron. Powódce przekazywał 2.000 – 2.500 zł miesięcznie z przeznaczeniem w zasadzie na własne potrzeby i zakup żywności. Sytuacja zdrowotna stron była porównywalna.

Powódka obecnie zamieszkuje wraz z małoletnią córką stron w domu w Nowym C.. Dom jest współwłasnością powódki i pozwanego. Powódka ponosi koszty utrzymania domu, samochodu, zakupuje żywność dla siebie i córki. Wydatki te w czasie trwania małżeństwa zaspokajane były z dochodów pozwanego. Obecnie powódka posiada do swojej dyspozycji około 1.700 zł uzyskiwane z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Nadto zaś jej gospodarstwo domowe zasilane jest kwotą 2.000 zł tytułem alimentów płatnych przez pozwanego na rzecz małoletniej córki stron oraz świadczenie 500plus. Zatem w chwili orzekania miała do swojej dyspozycji kwotę około 4.200 zł.

Pozwany obecnie prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe, prócz małoletniej córki, nie ma nikogo na utrzymaniu. Pozwany ma do swojej dyspozycji około 18.000 zł miesięcznie.

Analizując materiał dowodowy w sprawie sąd uznał, iż powódka wykazała dostatecznie przesłanki przedmiotowe poszerzonego obowiązku alimentacyjnego. Z materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że w trakcie trwania związku małżeńskiego sytuacja materialna powódki była znacząco lepsza niż obecnie. W trakcie małżeństwa powódka nie martwiła się o opłacanie rachunków za dom, o koszty jego remontu, o opłacenie wyjazdów wakacyjnych. Wszystko to zaspokajał pozwany, podobnie jak zakup żywności czy, w przeważającej mierze, wydatki na małoletnią, co czyni zresztą i dzisiaj. Obecnie powódka samodzielnie musi uiszczać wszelkiego rodzaju rachunki za media, za podatek od nieruchomości. Kupuje żywność dla siebie i córki. Musi zaspokajać samodzielnie wszystkie swoje potrzeby oraz część potrzeb małoletniej. Co prawda powódka uzyskuje z prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej dochody, jednak jak wynika z zeznań podatkowych PIT, nieznaczne.

Z powyższego zatem wynika, iż bezsprzecznie w sytuacji powódki doszło do istotnego pogorszenia jej sytuacji materialnej z powodu rozwiązania małżeństwa przez rozwód z winy pozwanego. Z treści art. 60 § 2 k.r.o. wynika, że zobowiązany powinien w odpowiednim zakresie przyczyniać się do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku. (...) oznacza, że pogorszenie sytuacji materialnej uprawnionego musi być odczuwalne.

Odnosząc powyższe do stanu faktycznego niniejszej sprawy wskazać należy, że powódka nie wykazała, aby jej sytuacja uległa pogorszeniu w przedstawionym przez nią zakresie. Prezentowane przez nią usprawiedliwione potrzeby i koszty z nimi związane w ocenie sądu nie zostały całkowicie wykazane. Nie na wszystkie wydatki powódka przedłożyła stosowne dokumenty, w tym chociażby faktury VAT. Dodatkowo wskazać należy, iż gdyby przychylić się do żądania powódki w całości pozwany musiałby pokrywać ponad połowę ewentualnych wydatków z tytułu zaspokajania potrzeb powódki.

Rozstrzygając o wysokości alimentów sąd miał na uwadze, możliwości zarobkowe pozwanego oraz hipotetyczną sytuację, kiedy to strony nadal pozostawałyby małżeństwem. Z analizy materiału dowodowego wynika, iż na chwilę obecną możliwości zarobkowe pozwanego kształtują się na poziomie około 18.000 zł. Skoro zatem obecnie pozwany zarabia więcej, to gdyby strony pozostawały małżeństwem ich wspólny budżet byłby wyższy. Zatem na osobę przypadłaby kwota około 6.000 zł. Obecnie powódka ma do swojej dyspozycji kwotę około 2.100 zł na osobę.

Nie uszło jednak uwadze sądu, iż pozwany w dalszym ciągu w zasadzie utrzymuje małoletnią, nie opłacając jedynie przypadających proporcjonalnie na córkę kosztów utrzymania domu oraz zakupu żywności dla małoletniej. Zatem stwierdzić można, iż skoro pozwany dodatkowo alimentuje córkę kwotą 2.000 zł miesięcznie, to tym samym powódka ma do swojej dyspozycji prawie pełne 4.200 zł miesięcznie z przeznaczeniem na zaspokojenie własnych potrzeb.

Różnica zatem między kwotą 6.000 zł a kwotą 4.200 zł wynosi zaledwie 1.800 zł. Niemniej jednak możliwości zarobkowe pozwanego są znacznie wyższe niż możliwości zarobkowe powódki, zatem i tę okoliczność sąd zmuszony był wziąć pod uwagę rozstrzygając niniejszą sprawę.

W chwili obecnej poziom życia powódki, kształtuje się na poziomie niższym, niż poziom życia pozwanego. Podkreślić należy, iż powódka samodzielnie ponosi wszystkie koszty utrzymania domu oraz własnego utrzymania i ma do swojej dyspozycji mniejszy dochód, niż pozwany, a budżet jej gospodarstwa domowego zasilany jest przez płacone na rzecz córki alimenty. Zatem w ocenie sądu mimo wszystko pozwany winien umożliwić, w ramach swoich możliwości zarobkowych, powódce zaspokojenie potrzeb, których bez jego wsparcia nie byłaby w stanie samodzielnie zaspokoić.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę, w sytuacji obniżonego poziomu życia powódki oraz poziom życia stron przed rozwiązaniem małżeństwa sąd uznał, iż kwota 3.000 zł tytułem alimentów płatnych przez pozwanego na rzecz powódki leży w granicach możliwości zarobkowych pozwanego i dla powódki będzie dodatkowym wsparciem i umożliwi jej zaspokojenie potrzeb, których obecnie zaspokoić nie mogła. Nadto zaś będzie faktycznie pokrywała ponoszone przez powódkę wydatki na zaspokojenie swoich potrzeb, a nie zaś wydatki hipotetyczne.

Biorąc zatem powyższe pod uwagę sąd zasądził od pozwanego tytułem alimentów na rzecz powódki kwotę 3.000 zł miesięcznie, płatne z góry do 15-go dnia każdego miesiąca, z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 27 sierpnia 2020 roku, w pozostałej części oddalając powództwo. Sąd przychylił się do żądania strony powodowej i zasądził alimenty od dnia wniesienia powództwa, a to od 27 sierpnia 2020 roku, gdyż już w tym okresie powódka, z uwagi na obniżone dochody spowodowane pandemią, nie była w stanie zaspokajając swoich potrzeb w pełnym zakresie.

O kosztach postępowania, jako że strona powodowa utrzymała się w przeważającej mierze ze swoim żądaniem, sąd orzekł w oparciu o art. 102 i art. 98 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1, art. 3 ust 2 pkt 1 i art. 13 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015, poz. 1800 ze zm.), ustalając stawkę pełnomocnika strony powodowej.

Wyrokowi w pkt 1 sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt. 1 k.p.c.

.....
/Sędzia Adam Skowron/

ZARZĄDZENIE

1. odnotować uzasadnienie;
2. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron zawiadamiając ich jednocześnie, iż w sprawie sygn. III RC 257/20 termin do sporządzenia uzasadnienia wyroku z 30 kwietnia 2021 r. został przedłużony, tym samym zgodnie z art. 369 § 2 kpc, termin do złożenia apelacji od ww. wyroku wynosi trzy tygodnie,
3. kal. 21 dni.

T., dnia 22 czerwca 2021 r. Sędzia Adam Skowron